

Nr 372.

Av herr **Asplund m. fl.**, i anledning av *Kungl. Majt:s proposition med förslag till avtal med Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolag och Trafikaktiebolaget Grängesberg-Oxelösund.*

Det av Kungl. Maj:t i prop. nr 270 framlagda förslaget till avtal med Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolag (LKAB) och Trafikaktiebolaget Grängesberg-Oxelösund (TGO) avser att bringa lättnad i de stora ekonomiska svårigheter, med vilka LKAB för närvarande har att kämpa genom att till skyddande av bolagets aktiekapital för de närmaste åren i viss utsträckning befria bolaget från att debiteras för royalty och frakttillägg till staten enligt föreskrifterna i 1927 och 1932 års malmavtal, varvid genom särskilda bestämmelser sörjts för, att staten vid förbättrade konjunkturer av bolaget återbekommer, vad sålunda tillfälligt eftergivits, så att ingen bestående rubbning inträder i statens och TGO:s inbördes rättsställning som aktieägare i LKAB. Vad staten sålunda eftergiver i royalty enligt § 2, äger staten återbekomma i form av förstahandsutdelning, så snart vinst föreligger som av bolagsstämman anslås till utdelning (§ 3), alltså i samma ordning, som i 1907 års avtal gällde för den staten tillkommande vinstutdelningen. Enligt avtalets § 1 skall amortering av LKAB:s skulder å frakttillägg och ränta, som LKAB enligt § 14 i 1927 och § 2 i 1932 års avtal skall erlagga för femårsperioden 1932—1936, utgå i form av en *fraktförhöjning* med tre kronor per ton malm för transportkvantiteter per år över tre miljoner ton. Skulle något år, efter det denna fraktförhöjning utgått, LKAB:s verksamhet visa överskott för året och brist i aktiekapitalet icke föreligger, skall fraktförhöjningen utgå med så mycket högre belopp att hela överskottet tages i anspråk.

Undantagandet av de första tre miljonerna ton av utfraktad malm från fraktförhöjning kommer helt visst att verka stimulerande på uppehållet av motsvarande malmbrytning och utfrakt såväl vad angår LKAB som de mindre gruvföretagen vid Tuolluvaara och Koskullskulle, som väl torde få motsvarande medgivande för en mot deras mindre normalbrytning proportionell kvantitet. Däremot torde bestämmelsen om ytterligare fraktförhöjning, om överskott finnes disponibelt hos LKAB, kunna vålla svårigheter för de sistnämnda företagen, särskilt om LKAB:s utfrakt för året endast obetydligt överstiger 3 miljoner ton och sålunda den sekundära fraktförhöjningen kan bli mycket hög per ton räknat. Man kommer då snart till en fraktsats, som alldeles omöjliggör både malmbrytning och utfrakt från de mindre gruvorna och därmed ökade driftsförluster för

malmbanan och ökad ersättning från LKAB. Det synes kunna ifrågasättas, om det är lämpligt att kräva någon ytterligare fraktförhöjning av LKAB, så snart något överskott efter trekronorsavgiftens erläggande finnes kvar. Staten får ju i alla fall övertaga detta överskott såsom avbetalning å fordran för royalty. Utkrävandet av frakttillägg och ränteskuld till S. J. ända till sista öret, innan någon royalty får erläggas, kommer att flera år framskjuta den tidpunkt, då staten kan börja få inkomst från LKAB, och ännu längre få stamaktieägarna i LKAB, d. v. s. aktieägarna i TGO, vänta på sin första utdelning. Det förefaller ligga mycket fog i följande uttalande av järnvägsstyrelsen, som återfinnes i dess yttrande på sid. 22 i prop.: »Det vill synas styrelsen, som borde det rimligen kunna fordras av bägge LKAB:s hälftendelägare att pro rata parte tillskjuta de medel, som erfordras för att bolaget skall kunna fullgöra detsamma åvilande förpliktelser gent emot statens järnvägar, vilka för dem uträta ett med malmproduktionen lika intimt sammanhörande primärarbete, som exempelvis det bolaget har att betala för till sin direkt anställda tjänstemanna- och arbetarepersonal».

Enligt finansministerns uppgift å sid. 9 i prop. har han också i första hand haft under övervägande, huruvida icke bolagets ställning borde förstärkas genom ytterligare kapitaltillskott från de båda delägarnas sida. Men Grängesbergsbolaget, som redan iklätt sig borgensansvar för den huvudsakliga delen av Luossavaarabolagets skulder samt även för egen del upplånat betydande kapital, har icke ansett sig kunna för ändamålet ikläda sig ytterligare ekonomiska åtaganden. Vid sådant förhållande kan man givetvis icke framställa något yrkande om frågans omedelbara lösning genom ifrågasatta kapitaltillskott. För övrigt synes den föreslagna fraktförhöjningen med tre kronor per ton, som fraktas utöver tre miljoner ton per år, vara en synnerligen lämplig form för avamortering av fraktskulder, varigenom behovet av kapital för likviderande av återstoden skulle bliva betydligt reducerat. Då det överskott å driften, som är förutsättningen för ytterligare amortering, torde låta vänta på sig ett eller annat år, är det också god tid för ytterligare undersökning, och vi hemställa därför under B. i denna motion, att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag till kommande riksdag om avtal mellan preferens- och stamaktieägarna i LKAB om nödiga tillskott pro rata parte till LKAB:s aktiekapital för täckande av den del av bolagets skuld till statens järnvägar för femårsperioden 1932—1936, som beräknas ej bliva täckt av under A. 1) angivna amorteringsavgift av tre kronor per ton, därvid nödiga medel till å stamaktieägarna belöpande tillskott, där så befinnes önskvärt, kunde tänkas tillhandahållna genom statslån mot säkerhet i hos Sveriges Riksbank deponerade stamaktier i LKAB.

Då dessa stamaktier i varje fall äro bundna i Riksbanken, så länge statens rätt till inlösen av desamma består, torde ingen invändning kunna göras mot deras användning som säkerhet för ifrågavarande lån. Några

kontanta medel torde ej heller behöva anskaffas, då såväl preferens- som stamaktieägarnas tillskott skulle levereras åter till staten via järnvägsstyrelsen. Genom en sådan enkel transaktion skulle på en gång ordning och reda vinnas i LKAB:s mellanhavande med S. J., och genom bibehållande för framtiden av anordningen med trekronors fraktförhöjning per ton utöver tre miljoners årlig utfrakt, så snart fraktkostnader med räntetilllägg något år ej täckes av erlagda normalfrakter, torde andra åtgärder bli obehövlige. LKAB:s överskott bör därefter kunna fritt disponeras för royalt, vinstutdelning och andra ändamål.*

I en vid motionen som bilaga fogad P. M. från Gällivare och Jukkasjärvi socknars kommunalnämnder har påpekats, hurusom stora olägenheter torde komma att uppstå för dessa kommuner, Luleå och Stockholms städer samt Norrbottens läns landsting, som under flera år torde bli helt och hållet utan skatteintäkter från såväl LKAB:s inkomst av gruvdrift som från statens royalt från LKAB, det förra på grund av att amorteringen av LKAB:s skuld till S. J. kommer att få formen av en fraktförhöjning, pålagd det löpande årets malmutfrakt, i den mån denna överstiger 3 miljoner ton, och därigenom medföra rätt till avdrag vid deklaration, ehuru den, rätt betraktad och rubricerad såsom amorteringsavgift, d. v. s. kapitalavbetalning å skuld, borde medtagas i den beskattningsbara inkomsten. Då åtminstone under de första åren något överskott utöver denna avgift icke torde uppstå, ha vi ansett det nödvändigt att under A. 1) göra en hemställan, att nämnda avgift borde rubriceras som *amorteringsavgift* i enlighet med järnvägsstyrelsens förslag i stället för i propositionen föreslagna *fraktförhöjning*.

Dessutom påpekas, att genom användning av eventuella överskott å driften, sedan nämnda avgift blivit erlagd, till ytterligare amortering, varigenom icke blott royalt intill 3 miljoner ton enligt § 2 utan även royalt å därutöver utfraktad malm, skulle komma att förbli obetald flera år fram i tiden, så skulle kommunerna och landstinget under hela denna tid gå miste om skatt å royalt från LKAB:s gruvdrift. I anledning därav föreslås under A. 2) ett tillägg till andra stycket, att först *efter det royalt erlagts för den malmkvantitet, som för året utfraktats utöver tre miljoner ton*, eventuellt återstående överskott får användas för ytterligare amortering. Om och när nödigt kapital tillskjutes för likvidering av den fraktskuld, som beräknas ej bli amorterad med amorteringsavgift enligt A. 1), skulle här ifrågavarande extra amortering bli obehövlige.

Enligt erhållna uppgifter äro särskilt malmfältskommunernas, Gällivare och Jukkasjärvi, antal skattekronor i hög grad beroende av såväl LKAB:s beskattningsbara inkomst av gruvdriften som av, att staten tillkommande royalt inom rimlig tid inflyter, varefter den först kan upptagas till beskattning. Då summan av utdebiteringen per skattekrone för kommunalutskylder, municipalskatt, vägskatt och landstingsskatt för Norrbot-

tens län tillsammans för 1933 uppgick till ej mindre än 26 kronor 60 öre för Malmbergets municip, 25 kronor 10 öre för Gällivare kommun i övrigt, 17 kronor 80 öre för Kiruna municip och 15 kronor 80 öre för Jukkasjärvi kommun i övrigt är det tydligt, att ett bortfallande eller (beträffande royaltyn) undanskjutande på lång tid av möjligheten att erhålla skatt av båda dessa inkomstkällor, måste hava en ödesdiger inverkan på dessa kommuners redan förut starkt derangerade ekonomi. Detsamma gäller även för Luleå stad och Norrbottens läns landsting, ehuru ej i så hög grad. De föreslagna modifikationerna, amorteringsavgiftens rubricering såsom sådan och utbetalning av royalty av eventuellt driftsöverskott för LKAB efter amorteringsavgiftens erläggande, måste därför betraktas såsom ytterst angelägna för samtliga därav beroende kommuner liksom för länet i dess helhet.

I sista stycket av motiveringen för § 4 i avtalet (sid. 14 i prop.) ställer finansministern i utsikt, att därest bolaget skulle sakna likvida medel för fullgörandet av det ur synpunkten av arbetslöshetens bekämpande synnerligen värdefulla åtagandet enligt nämnda paragraf, — att bryta ungefär lika mycket malm, som bolaget under samma år utskeppar från egna gruvor dock för ett år icke större kvantitet än fyra miljoner ton, — lärer en av bolaget gjord framställning om en för ändamålet erforderlig kredit hos statsverket kunna påräkna välvilligt beaktande från statsmakternas sida. För täckande av en sådan kredit torde ett något tidigare likviderande av förfallna royaltybelopp, som kunde vinnas genom fraktskulderernas delvisa likvidation enligt förut antydda kapitaltillskott från aktieägarna, vara synnerligen välkommet. Då i motiveringen till § 4 även antydes, att det i 1927 års avtal fastställda kvantitativa förhållandet mellan malmbrytningen i Kiruna och i Malmberget kan komma att frångås till nackdel för Malmberget och den i samma avtal föreskrivna minimiskeppningskvantiteten över Luleå, för vilken tonavgift skall betalas till stadens hamn, förut satts i relation till brytningen i Malmberget, så synes billigheten kräva, att såväl Malmberget som Luleå hållas skadeslösa för en minskning av brytning respektive skeppning. Vad Malmberget beträffar kunde en minskad export av malm ersättas med företag, som möjliggöra en ökad inhemsk förädling av fosforren järnmalmsslig och apatitslig från sagda malmfält. För Luleås vidkommande har i motion nr I: 207 till årets riksdag yrkats, att riksdagen, med hänsyn till önskvärdheten av att största möjliga del av Lapplandsmalmen utfraktas över svensk hamn, måtte be- myndiga Kungl. Maj:t att tillhandahålla LKAB ett belopp av intill 500,000 kronor för utförande av en krossverksanläggning å Svartön, som är behöflig för utfrakt av Kirunamalm över Luleå, under förutsättning att LKAB:s sammanlagda järnvägstransport till Luleå av Kiruna- och Gällivarealm om möjligt uppehålls i minst 1,200,000 ton årligen. I motion nr 354 i första kammaren har väckts förslag om arbeten, dels i Malmberget för utvinnande av fosforren järnmalmsslig samt apatitslig, dels i

Kiruna för uttagande av fosforren styckmalm, samt den utvunna malmens och sligens övertagande av staten för tillhandahållande i första hand åt svenska förädlingsverk, anordnande i mån av behov av särskilda upplagsplatser å Svartön m. m. Beträffande motiveringen be vi här att få helt kort hänvisa till nämnda motioner I: 207 och I: 354. I punkt C. i denna motion ha vi i anslutning till dessa motioner hemställt, att riksdagen ville uttala önskvärdheten att vid utväljandet av de arbetsföretag, som skulle möjliggöras genom i propositionen (sid. 14 under § 4, sista stycket) i utsikt ställd kredit hos statsverket, särskilt beaktas sådana, som åsyfta, att största möjliga del av lapplandsmalmen kan utfraktas över *svensk* hamn, att gruvdriften även vid MalMBERGET kan uppehållas i någorlunda överensstämmelse med 1927 års malmavtal samt att ökad användning till inhemsk förädling kan ernås för fosforren järnmalm och slig samt för apatitslig från de lappländska malmfälten m. m.

Under återopande av ovan anförda samt av motiveringen till motionerna I: 207 och I: 354 hemställes alltså, att riksdagen ville

A. med följande modifikationer bifalla Kungl. Maj:ts i prop. nr 270 framlagda förslag till avtal med LKAB och TGO:

1) att den i avtalets § 1 föreskrivna tilläggsavgift av tre kronor per ton malm för transportkvantiteter per år över tre miljoner ton, vilken avgift är avsedd att utgöra *amortering* av LKAB:s skulder från *föregående* driftsår å frakttillägg och ränta, som LKAB jämlikt § 14 i 1927 och § 2 i 1932 års malmavtal har att erlægga för åren 1932—1936, och för vilken avgift man därför icke bör hava rätt till avdrag vid deklaration, gällande ett *senare* driftsår, i enlighet med järnvägsstyrelsens förslag rubriceras som *amorteringsavgift* i stället för fraktförhöjning;

2) att därest, intill dess överenskommelse träffats mellan preferens- och stamaktieägarna i LKAB att pro rata parte tillskjuta det kapital, som utöver ovan nämnda amorteringsavgifter kan beräknas erforderligt för täckande av LKAB:s skulder å frakttillägg och ränta för nu löpande femårsperiod, under något år överskott efter erläggandet av amorteringsavgiften uppstår å LKAB:s verksamhet och brist i aktiekapitalet icke föreligger, skall, *efter det royalty erlagts för den malmkvantitet, som för året utfraktats utöver tre miljoner ton*, återstående överskott, i den mån detsamma ej motsvaras av under året verkställd

Motioner i Första kammaren, Nr 372.

minskning av det i balansräkningen per 30 september 1933 avsatta beloppet för framtida reglering av frakt-tillägg till statens järnvägar, tagas i anspråk för ytterligare amortering av samma skuld;

B. hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag till kommande riksdag om avtal mellan preferens- och stamaktieägarna i LKAB om nödiga tillskott pro rata parte till LKAB:s aktiekapital för täckande av den del av bolagets skuld till statens järnvägar för femårsperioden 1932—1936, som beräknas ej bliva täckt av under A. 1) angivna amorteringsavgift, därvid nödiga medel till å stamaktieägarna belöpande tillskott, där så befinnes önskvärt, kunde tänkas tillhandahållna genom statslån mot säkerhet i hos Sveriges riksbank deponerade stamaktier i LKAB; ävensom

C. uttala önskvärdheten av att vid utväljandet av de arbetsföretag, som skulle möjliggöras genom i propositionen (sid. 14 under § 4, sista stycket) i utsikt ställd kredit hos statsverket, i anslutning till motionerna I: 207 och I: 354, särskilt beaktas sådana, som åsyfta, att största möjliga del av lapplandsmalmen kan utfraktas över *svensk* hamn, att gruvdriften även vid Malmberget kan uppehållas i någorlunda överensstämmelse med 1927 års malmavtal samt att ökad användning till inhemsk förädling kan ernås för fosforren järnmalm och slig samt för apatitslig från de lappländska malmfälten m. m.

Stockholm den 15 maj 1934.

C. I. Asplund.

P. Sandström.

O. Bergqvist.

Carl Lindmark.

Karl A. Johanson.

Bilaga A.

P. M.

från Gällivare och Jukkasjärvi kommunalnämnder.

Innebörden av riksdagens bifall till kungl. propositionen nr 270 beträffande uppgörelse mellan LKAB och Svenska staten.

Staten erhåller så småningom allt sitt tillgodohavande enligt 1927 års malmavtal och vad som på grund av detta avtal tillkommer staten under de närmast följande åren, jämte 5 % ränta å skulden till staten, samt tillfällig frihet från skatt på inestående royalty då densamma senare skall återbetalas av vinstmedel.

LKAB erhåller den lättnaden att den 31 december 1936 slippa punga ut med kanske 30 å 40 miljoner kronor kontant utan får i stället denna skuld förlagd eller uppskjuten på några år, varjämte skulden får avbetalas genom frakttillägg på den malmkvantitet som överskjuter 3 miljoner ton per år, en förmån som innebär att skulden avbetalas av en vinst som annars kommit att beskattas.

Eventuellt nya skulder, samt staten tillkommande royalty under åren 1934—36, bli föremål för samma förmån. Royalty skall dock utgå för malmkvantitet överstigande 3 miljoner ton pr år.

Konsekvenser.

Den nu enligt 1927 års avtal till staten utgående royaltyn kommer således de närmaste åren ej att utgå för de första 3 miljonerna ton pr år och som royaltyn utgått med 1: 50 pr ton betyder detta således årligen 4½ miljoner kronor eller 45,000 skattekröner, vilka sålunda ej som hittills kunna beskattas. Fördelningen mellan Jukkasjärvi och Gällivare kommuner är svår att avgöra, men om man skulle beräkna att ⅔ falla på Jukkasjärvi och ⅓ på Gällivare, skulle det med nuvarande skattesatser för Jukkasjärvi giva c:a 300,000 och för Gällivare med dess höga skattesats c:a 285,000 kronor samt för Norrbottens läns landsting c:a 220,000 kronor allt per år och under förutsättning att årlig brytning sker med minst 3 miljoner ton.

Detta gäller den hittills utgående säkra inkomsten för kommuner och landsting eller royaltybeskattningen.

Beträffande de glidande frakttilläggen som skola utgå till likviderande av tidigare skuld och de två närmaste årens eventuella underskott å järnvägsгарантиen innebär ju detta villkor att, även om så god konjunktur skulle uppstå, att bolaget med avtalsenlig frakt skulle kunnat lämna vinst för kommunal beskattning, denna vinst helt bortelimineras till följd av skuldbetalningen genom frakttillägget, varigenom sålunda bolaget kan komma att redovisa vinst först sedan hela fraktskulden är betald.

Om man t. ex. beräknar att fraktskulden, innan normala tider inträda, kan komma att uppgå till 30 eventuellt 40 miljoner kronor, betyder detta att, sedan Narvik och Stockholm fått beskatta sin del av eventuell utgående vinst, ett sammanlagt antal av i förra fallet c:a 240,000 och i senare

fallet c:a 325,000 skattekronor gå förlorade för kommuner och landsting. Beräknar man skattesatsen till i genomsnitt 15 kronor (10 kronor för kommunen och 5 kronor för landstinget) betyder detta ett skattebelopp av 3 ½ à 5 miljoner kronor. Staten förlorar samtidigt halva andelen av kronoskatten, men får i stället till sista öret igen hela sin fordran av LKAB jämte ränta. (Jämför finansministerns uttalande.)

Den nu föreslagna uppgörelsen kan icke anses särdeles fördelaktig för bolaget, i synnerhet då ränta å skuldbeloppet skall gäldas, men den fördel bolaget erhåller går i varje fall helt ut över kommunerna som sålunda jämte landstinget i så hög grad få uppbära den ogynsamma konjunkturens följder, under det att staten så gott som helt skonas från varje förlust i detta avseende.

Då 1927 års malmavtal var baserat på stordrift, ligger det nära till hands att anse de nuvarande förhållandena beträffande malmbrytningen som force majeure, vilket bort föranleda till att S. J. även fått bära sin andel i följderna av den genom omständigheterna iråkade krisen.

Beträffande utebliven beskattningsbar vinst drabbar ju denna även Stockholms stad ehuru endast med 10 %.

Det är att hoppas, att riksdagen vid denna frågas avgörande och vid bedömandet av regeringsförslagets verkningar för alla parter, kan finna en lösning bättre än den Kungl. propositionen angiver.

Royaltybeskattning.

De första fyra åren av den tid 1927 års malmavtal varit gällande, utgick från LKAB en royalty såväl till svenska staten som Grängesbergsbolaget, till staten med 1:50 pr ton och till Grängesbergsbolaget med 1 kr. pr ton.

Av den senare royaltyn skall dock Grängesbergsbolaget till staten efter 10 år återbetala halva beloppet.

Denna royalty avdrogs i LKAB:s räkenskaper å dess vinst- och förlusträkning, varefter till beskattning av bolaget deklarerades återstående vinstbelopp.

I följd härav upptogo taxeringsnämnderna i Jukkasjärvi och Gellivare denna royalty till beskattning, varvid Grängesbergsbolaget beskattades endast för den del av royaltyn det komme att få behålla under det att staten förutom egen royalty jämväl beskattades för den del av Grängesbergsbolagets royalty, som till staten senare skulle återbetalas.

Staten besvärade sig över royaltybeskattningen i dess helhet.

Mellankommunala prövningsnämnden godkände emellertid taxeringsnämndens åtgärd.

Staten besvärade sig vidare och såväl kammarrätten som regeringsrätten, den senare i utslag den 27 november 1931 beträffande 1929 års taxering, resolverade att royaltyn vore beskattningsbar som inkomst av rörelse, men befriade samtidigt staten från taxering av den till Grängesbergsbolaget på 10 år utlånade royaltyn.

Som följd härav befriades staten sedermera genom senare utslag även från beskattning av till Grängesbergsbolaget utlånad royalty för åren 1930 och 1931.

Till följd av ovannämnda utslag taxerades denna del av staten tillkommande royalty icke 1932.

Skatten för 1929 års royaltytaxering har såväl av kommuner som landsting till staten återbetalats.

På grund av framställning från kommuner och landsting beslöt riksdagen 1933 att återbetalningsskyldigheten av 1930 och 1931 års royaltybeskattning finge anstå till dess klarhet vunnits beträffande skatteskyldigheten 1939—1941.

Antalet skattekrönor, som genom nämnda utslag undandragits kommuner och landsting till beskattning 1929—1932, uppgår till för Jukkasjärvi, Gellivare och landstinget sammanlagt till:

1929:	9,569
1930:	24,756
1931:	25,144
1932:	15,678 (ej beskattade)

S:a 75,147 skattekrönor.

1939—1942 motsvarande 122,395 skattekrönor efter 5 % ränta på ränta.

Royaltyn utgår fortfarande till Svenska staten med 1:50 per ton och har varje år beskattats.

Enär på grund av senare avtal mellan staten och LKAB utgående royalty för närvarande ej utbetalas kontant, anser sig staten för innevarande år icke skatteskyldig för densamma (Avse de 26,654 skattekrönor för kommunerna gemensamt) och kommer givetvis att besvara sig över påförd taxering av densamma.

Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolags och Svenska statens beskattning inom Gällivare kommun enligt 1924—1933 års taxeringar till kommunal inkomst- och fastighetsskatt.

Å r	LKAB			Svenska staten Antal skatte- kronor (å royalty)	A n m.
	Antal skattekröner				
	för inkomst	för fastighet	Summa		
1924	14,412: 30	6,732: 02	21,144: 32	—	
1925	16,224: —	5,771: 42	21,995: 42	—	
1926	21,923: —	5,772: 07	27,695: 07	—	
1927	31,059: —	5,772: 07	36,831: 07	—	
1928	24,607: 50	5,198: 64	29,806: 14	—	
1929	—	5,718: 80	5,718: 80	14,984: 90	2,543 enl. Kungl. Maj:ts utslag ^{27/11} 1931
1930	29,308: 20	5,725: 80	35,034: —	39,176: 60	6,555 på grund av samma utslag
1931	18,872: —	5,785: 71	24,657: 71	37,951: 20	6,453: 90. Se ovan
1932	—	6,360: 01	6,360: 01	6,360: 01	
1933	—	5,475: 97	5,475: 97	11,993: 10	

Tablå över LKAB:s, Svenska statens och TGO:s beskattning i Jukkasjärvi socken åren 1924—1933 (exklusive fastighetsskatt).

Å r	LKAB	Svenska staten	Grängesbergs- bolaget	Summa beskattningsbar inkomst
1924	96,191: 10	—	363: —	96,554: 10
1925	135,594: 40	—	363: —	135,957: 40
1926	218,872: 15	—	266: 75	219,138: 90
1927	189,543: 50	—	266: 75	189,810: 25
1928	240,695: 55	—	4,294: 40	244,989: 95
1929	5,391: —	34,317: 40	—	39,708: 40
1930	147,759: 70	88,440: 40	30,249: —	266,449: 10
1931	157,008: 80	91,319: 60	17,263: 10	265,591: 50
1932	47,218: 05	53,464: 70	—	100,682: 75
1933	5,422: 60	29,977: 60	—	35,400: —

Uttaxeringar per skattekröna inom Jukkasjärvi och Gällivare kommuner (Kiruna respektive Malmbergets municipalsamhällen för kommun-kyrka-skola, municipalskatt, vägskatt och landstingsskatt för Norrbottens län).

Å r	Malmberget (Gällivare)			Summa inkl. landst.- skatt	Kiruna (Jukkasjärvi)			Summa inkl. landst.- skatt	Norrb. landst.- skatt
	kommun- nalskatt	municip- sk. Malm- berget	väg- skatt		kommun- nalskatt	municip- sk. Ki- runa	väg- skatt		
1924	8: 60	1: 20	—	—	4: 40	0: 95	—	—	3: 16
1926	10: —	1: 20	—	—	4: 60	0: 95	—	—	3: 16
1928	10: —	1: 20	—	—	4: 75	2: 25	—	—	3: 16
1930	8: —	1: 50	—	—	4: 75	2: —	—	—	3: 16
1932	16: —	1: 50	—	—	9: 80	2: —	—	—	4: —
1933	19: —	1: 60	1: 20	26: 60	9: 80	2: —	1: 10	17: 80	4: 90